

Röda tjocka droppar blir till stela tårar
faller från törnars spets mot en frusen mark
dömt blevo blodet vid törnets sting
dömd blevo själen i törnets namn

Likt etter river det i mina ådror
vrider sig omfamnande i min själ
faller in i glömskans stilla ekande värld
blir ett med natten och kylan

Åter står hon i full, nattens bleka gudinna
bringar mig ur min livlösa sömn...
vargtörne...

Åter ståndad från de själlösa djupen
ur förvandlingens tunga dvala
fylld av natten och törnets ande...
vansinnet fyller min strupe

Vintern i sin bleka skrud
ett regn av röd smärta färgar hennes slöja
röda tjocka droppar blir till stela tårar
befläckar en frusen mark